

Prof. Dr. Szatmári András (1954–2018) emlékére

A Gottsegen György Országos Kardiológiai Intézet szakmai igazgatóját, a Gyermekszív Központ vezetőjét, *Prof. Dr. Szatmári Andrást* 2018. március 9-én, 63 éves korában türelemmel és méltósággal viselt, hosszan tartó betegség után elveszítettük.

Debrecenben született 1954. szeptember 20-án. A Debreceni Orvostudományi Egyetemen 1979-ben szerzett diplomát, majd ott dolgozott további két évig a Tüdő- és Szívgyógyászati Klinikán tudományos ösztöndíjas gyakornokként. 1980-tól az Országos Kardiológiai Intézet munkatársa volt, gyermekgyógyász-, majd gyermekkardiológus-szakvizsgát tett. Főnöke és az intézet támogatásával a rotterdami Erasmus Egyetem Gyermekkardiológiai Osztályára került, ahol több mint 4 évig vezető gyermekkardiológusként dolgozott.

Hazatérése után a strukturális szívbetegségek katéterterápiás beavatkozásait honosította meg. Az addig csak műtéttel gyógyítható veleszületett szívbetegségek közül a billentyű- és érszűkületek, a pitvari defektusok, a kóros érösszeköttetések esetén a katéterintervenció vált primer eljárássá, illetve időnként a műtét alternatívájává. Segítségével indult itthon a transzkatéteres pitvari fülcsezárás, a posztinfarktusos kamrai sövényhiány zárása, a paravalvularis leak zárása, illetve a transzkatéteres pulmonalis billentyű beültetése. Nemcsak itthon, de külföldön is a strukturális katéterintervenció egyik meghatározó alakja volt.

1998-tól a Gyermekszív Központ vezetője volt. Szakmai tapasztalatát, külföldi elismertségét jelzi, hogy 2000-tól vezető tisztségeket töltött be, majd 3 évig elnöke volt az Európai Gyermekkardiológusok Társaságának, illetve az Európai Kardiológusok Társaságának (ESC) különböző munkacsoportjait vezette. 2009-től a Debreceni

Egyetem címzetes egyetemi tanára. Hosszú évek óta a Magyar Kardiológusok Társaságának, valamint a Magyar Gyermekorvosok Társaságának elnökségi tagja, a Szakmai Kollégium Kardiológiai Tagozatának tagja, egyéb szakmai testületi, illetve társasági tagság mellett.

Elkötelezett volt nemcsak a gyermekkardiológia, de a gyermekkardiológusok mellett is. Korszerű, európai mintán alapuló gyermekkardiológiai képzést vezetett be. A 3 éves képzés során a Gyermekszív Központban eltöltendő 2 éves gyakorlatot írt elő, de a gyermekkardiológus-jelöltek egy része mindhárom évet itt töltötte. Egy teljes generációt tanított gyermekkardiológiára, akik jelenleg is tanítómesterükként tekintenek rá. Büszke volt a közösségre, amelyben dolgozott, és amelyet irányított, a gyermekkardiológusokon túl a legbonyolultabb műtétet is elvégző gyermekszívsebészeinkre, az igen tapasztalt aneszteziológusok, a jól képzett nővéri gárdára.

20 éves vezetése alatt a katéterintervenció területén túl is számos új eljárás került bevezetésre. Meghozta a döntést a gyermekkori szívtranszplantációs program hazai bevezetéséről, majd munkatársaival megszervezte azt. A program magával hozta a keringéstámogató eszközök hazai bevezetését is. A szakmai sikereken túl ember tudott maradni, támogató és nyitott volt, mindig és mindenhol kiállt a Gyermekszív Központ és munkatársaival mellett.

Szatmári András közvetlen ember volt, erős erkölcsi tartás jellemezte, ugyanakkor baráti viszonyt ápolt munkatársaival. A Gyermekszív Központot békés szigetnek nevezte, így nevelt fel minket. Bár a felnőtt congenitalis betegek katéterintervenció beavatkozásai jelentős részét képezték a munkaidejének, az igazi „hazája” a gyermekkardiológia maradt. Itt volt otthon, ebből nőtt ki, itt oktatott. Homlokránci gyermekkardiológusok körében simultak ki igazán, vidám kedélye a szívkatéteres laborban és gyermekkardiológus-körben bontakozott ki. Így fogunk mindig emlékezni rá, ahogy oktatott a nagyviziten és a szívkatéteres laborban, ahogy mesélt a szekcióüléseken.

Mély fájdalommal búcsúzunk Szatmári András professzortól, a Gottsegen György Országos Kardiológiai Intézet szakmai igazgatójától, a Gyermekszív Központ vezetőjétől, a hazai korszerű gyermekkardiológia megteremtőjétől, tanítómesterünktől. András, igyekeznünk felőni a feladathoz, amelyet ránk hagyott. Nyugodj békében!

Ablonczy László dr. és Andráka Péter dr.